ក្រុម
រដ្ឋប្បវេណី

សិក្ខាសាលាគណៈមេធាវី

ការអនុវត្ត ហ៊ីប៉ូតែក

សិក្ខាសាលាធំលើកទី ១
ថ្ងៃទី២១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៣
សមិទ្ធផលរបស់ ក្រុមការងារគណៈមេធាវី
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជំនួយស្មារតី

រៀបចំឡើងវិញ និងផ្សព្វផ្សាយបន្ត
ដោយ
នីតិកោសល
ខែកត្ដិក ឆ្នាំជូត ទោស័ក ពុទ្ធសករាជ ២៥៦៤
ត្រូវនឹងខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២០

ប្រធានបទ ៖ ការអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែក

ការអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែក គឺជាការទាមទារសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក ខណៈពេលដែលកាតព្វកិច្ចរបស់កូនបំណុល (អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតែក) មិនបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន។ ករណីនេះ ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកអាចដាក់ពាក្យសុំ លក់ដោយបង្ខំនូវវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតែកបាន តាមរយៈផ្លូវតុលាការ **(មាត្រា ៨៥៣ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី)** ដោយមិនចាំបាច់ឆ្លងកាត់នីតិវិធីបណ្តឹង គឺដាក់ពាក្យសុំទៅស្ថាប័ន អនុវត្ត (តុលាការអនុវត្ត)។ ការអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែកចំពោះ អចលនវត្ថុ គឺជាការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគដែលជាការអនុវត្តដោយបង្ខំមួយប្រភេទ ដែលជាគោលការណ៍ត្រូវអនុលោម ទៅតាមបញ្ញត្តិស្តីពីការអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ចំពោះអចលនវត្ថុ ដោយបន្ថែមនូវបញ្ញត្តិ ពិសេសដែលមានចែងនៅក្នុង មាត្រា ៥០៩ ដល់មាត្រា ៥២០ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក ដើម្បីអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ត្រូវអនុវត្តសិទ្ធិទាំងនេះតាមតុលាការអនុវត្តដែលជានីតិវិធី នៃការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះអចលនវត្ថុ ទៅតាមខ្លឹមសារដូចខាងក្រោមនេះ ៖

១. នីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុហ៊ីប៉ូតែក

១-១ ការរឹបអូស

តុលាការដែលមានសមត្ថកិច្ចចំពោះករណីនេះ គឺតុលាការអនុវត្តដែលជាសាលាដំបូងនៃទីតាំងអចលនវត្ថុដែល ជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំស្ថិតនៅ **(មាត្រា ៥១៨ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)** ដោយនីតិវិធីនេះត្រូវធ្វើឡើង តាមរយៈ ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះអចលនវត្ថុ **(មាត្រា មាត្រា ៣៥៩ កថាខណ្ឌទី ១ និងមាត្រា ៥០៩ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)** ដោយត្រូវបំពេញនូវចំណុចចាំបាច់មួយចំនួនដូចជា ១-សញ្ញាណម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត សញ្ញាណកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត កូនបំណុលនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា និងអ្នកតំណាង, ២-សញ្ញាណនៃ សិទ្ធិប្រាតិភោគ និងសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា, ៣-សញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃហ៊ីប៉ូតែក និង៤- ហេតុការណ៍ និងទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា **(មាត្រា ៥០៩ កថាខណ្ឌទី ១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)**។ ពាក្យសុំនេះក្រៅពីឯកសារចម្លងយថាភូតនៃលិខិតអនុវត្តដែលមានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៤៩៦ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋ-ប្បវេណី ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត ត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនឹងពាក្យសុំនូវឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជី **(មាត្រា ៥០៩ កថាខណ្ឌទី ២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)**។

ការអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែកចំពោះអចលនវត្ថុ ត្រូវចាប់ផ្តើមដោយតុលាការអនុវត្ត ចេញដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយបង្ខំ ប្រកាសរឹបអូសអចលនវត្ថុតាមពាក្យសុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តដែលជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែក **(មាត្រា ៥១៩ កថាខណ្ឌទី ១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)** ដោយអានុភាពនៃការរឹបអូសនឹងកើតឡើងនៅពេលដែល ដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើមការលក់ដោយង្ខំត្រូវបានបញ្ជូនទៅកូនបំណុលនៃ

ការអនុវត្ត ប៉ុន្តែការចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូសនឹង មានអានុភាព នៅពេលបានចុះបញ្ជី **(មាត្រា ៤២១ កថាខណ្ឌទី ២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)**។

១-២ ការលក់

បន្ទាប់ពីរឹបអូស គឺដំណាក់កាលប្តូរជាប្រាក់ តាមវិធីលក់ដោយបង្ខំ និងសងទៅម្ចាស់បំណុលតាមវិធីចែកចំណែក ហេតុនេះ នីតិវិធីអនុវត្តដោយបង្ខំដែលមានគោលបំណងឱ្យសងជាប្រាក់ចំពោះអចលនវត្ថុ ត្រូវយកមកអនុវត្ត ដូចជា ការចេញដីកាសម្រេចចាត់តាំងអ្នកវាយតម្លៃ ដីកាបង្គាប់ឱ្យវាយតម្លៃអចលនវត្ថុ **(មាត្រា ៤៣០ កថាខណ្ឌទី ១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)** ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យស្រាវជ្រាវស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃវត្ថុ ការធ្វើឯកសារ លម្អិតអំពីវត្ថុ ការកំណត់តម្លៃលក់អប្បរមា **(មាត្រា ៤៣២ កថាខណ្ឌទី ១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)** ការកំណត់ពេលវេលាចុង ក្រោយសម្រាប់ការចែកចំណែក ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យអនុវត្តការលក់ **(មាត្រា ៤៣៦ កថាខណ្ឌទី ៣ នៃក្រមនីតិវិធី រដ្ឋប្បវេណី)** ការផ្សាយជាសាធារណៈអំពីកាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ កាលបរិច្ឆេទនៃការលក់ឡាយឡុង កាលបរិច្ឆេទដើម្បីចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់ ការចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់ និងការកំណត់អំឡុងពេលបង់ថ្លៃលក់ ជាអាទិ៍។

១-៣ ការចែកចំណែក

នៅពេលដែលនីតិវិធីលក់ត្រូវបានបញ្ចប់ តាមរយៈការចេញដីកាសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យលក់ ហើយដីកានេះបាន ចូលជាស្ថាពរ តុលាការអនុវត្តត្រូវបន្តនីតិវិធី តាមរយៈការចែកចំណែក **(មាត្រា ៤៨៨ កថាខណ្ឌទី ១ នៃក្រមនីតិវិធី រដ្ឋប្បវេណី)** ដោយកំណត់កាលបរិច្ឆេទចែកចំណែក និងជូនដំណឹងអំពីកាលបរិច្ឆេទនោះ បន្ទាប់កោះហៅម្ចាស់បំណុល និងកំណត់កាលបរិច្ឆេទចែកចំណែក និងធ្វើតារាងចែកចំណែក **(មាត្រា ៤៩០ កថាខណ្ឌទី ១ និងទី ២នៃក្រមនីតិវិធី រដ្ឋប្បវេណី)** ហើយអនុវត្តការចែកចំណែកនោះ **(មាត្រា ៤៨៩ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)**។

គំរូនៃពាក្យសុំអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែកចំពោះអលចនវត្ថុ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

<u>ពាក្យសុំអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះអចលនវត្ថុ</u>

ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្តៈ គ្រឹះស្ថានមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ **"ក"** ដែលតំណាងដោយលោក **A** មានអាសយដ្ឋាននៅ ផ្ទះលេខ៧៥ E_0 មហាវិថីព្រះមុនីរ៉េត សង្កាត់ផ្សារដើមគរ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ។

អ្នកតំណាងដោយអាណត្តិៈ លោកមេធាវី **អ៊ីវ ប៉ូលី** ដែលជាមេធាវី នៃក្រុមមេធាវីកម្ពុជាអន្តរជាតិ ដែលមានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅអាគារ IOC ជាន់ទី ៥ បន្ទប់ F_5-R01 & F_5-R02 មហាវិថីព្រះមុនីវង្ស សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ តាមរយៈលិខិតប្រគល់សិទ្ធិតំណាងដោយអាណត្តិ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១២ ដែលមានលេខទូរស័ព្ទ ០១៧ ៥២ ៣២ ២៩។

កូនបំណុលនៃការអនុវត្តៈ ឈ្មោះ **"ខ"** ភេទ ស្រី អាយុ ៣៧ ឆ្នាំ កាន់អត្តសញ្ញាណបណ្ណ័សញ្ជាតិខ្មែរលេខ ០១០២៥៧៤៦៨ ដែលមានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ៥៨២ហ្ស៊ីត ផ្លូវជាតិលេខ ០២ ភូមិទួលរកា សង្កាត់ចាក់ អង្រែក្រោម ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ។

<u>សូមគោរពជូន</u>

ឯកឧត្តមប្រធានសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ

<u>សូមទានជ្រាប។</u>

<u>កម្មវត្ថុៈ</u> សំណើសុំលក់អចលនវត្ថុដោយបង្ខំដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត

<u>យោង</u>ៈ មាត្រា ៥០៩ និងមាត្រា ៥២០ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

តបតាមកម្មវត្ថុ និងយោងខាងលើ ខ្ញុំបាទជម្រាបជូន **ឯកឧត្តមប្រធាន** មេត្តាជ្រាបថា ៖ គ្រឹះស្ថានមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ **"ក"** គឺជាម្ចាស់បំណុល ដែលមានសិទ្ធិប្រាតិភោគប្រត្យក្ស (ហ៊ីប៉ូតែក) ចំពោះកូនបំណុល ដូចមានកំណត់នៅក្នុងឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជី និងលិខិតអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ ប៉ុន្តែកូនបំណុលនៅតែមិនសងបំណុលតាមការទាមទារ។ ហេតុនេះ សូម **ឯកឧត្តមប្រធាន** មេត្តាចាប់ផ្តើមនីតិវិធីលក់ ដោយបង្ខំនូវអចលនវត្ថុដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តទៅតាមនីតិវិធីច្បាប់ ដូចខាងក្រោម ៖

១-សញ្ញាណនៃកម្មសិទ្ធិករនៃអចលនវត្ថុដែលជាកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត-កូនបំណុលនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា ៖ ឈ្មោះ **"ខ"** ភេទ ស្រី អាយុ ៣៧ ឆ្នាំ កាន់អត្តសញ្ញាណបណ្ណ័សញ្ជាតិខ្មែរលេខ ០១០២៥៧៤៦៨ ដែលមានអាសយដ្ឋាន ស្ថិតនៅផ្ទះលេខ ៥៨២ហ្ស៊ីត ផ្លូវជាតិលេខ ០២ ភូមិទួលរកា សង្កាត់ចាក់អង្រែក្រោម ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ។

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ©

២-សញ្ញាណនៃសិទ្ធិប្រាតិភោគ និងសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវធានា៖ អត្ថិភាពនៃហ៊ីប៉ូតែកដោយត្រូវធានាទៅលើសិទ្ធិលើបំណុលដូចជាប្រាក់ដើម (US$១០,០០០) ការប្រាក់ ១៨%/ ឆ្នាំ (US$ ១,៨០០) ការប្រាក់ យឺតយ៉ាវ ២៤%/ឆ្នាំ (US$ ២,៤០០) សំណងនៃការខូចខាត (US$ ១,០០០) និងសោហ៊ុយនៃការអនុវត្ត (US$ ១,០០០)។

៣-សញ្ញាណនៃអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែក ៖ ដីដែលមានបណ្ណ័សំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុលេខ D_{VI}០០១០ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧ ដោយមានអាសយដ្ឋានស្ថិតនៅផ្លូវជាតិលេខ ០៥ ភូមិឡកំបោ សង្កាត់ស្វាយប៉ាក ខណ្ឌឬស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត។

៤-ហេតុការណ៍ ៖ កាលពីថ្ងៃទី ១១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៩ កូនបំណុលនៃការអនុវត្តបានមកខ្ចីលុយពីម្ចាស់ បំណុលនៃការអនុវត្ត ចំនួន US$ ១០,០០០ (ដប់ពាន់) ដុល្លារអាមេរិក សម្រាប់រយៈពេល ០២ (ពីរ) ឆ្នាំ ដោយអត្រាការប្រាក់ ១៨%/ឆ្នាំ (US$ ១,៨០០) និងការប្រាក់យឺតយ៉ាវចំនួន ២៤%/ឆ្នាំ (US$ ២,៤០០) និងបានដាក់ហ៊ីប៉ូតែកទៅលើដីដែលមានអត្តសញ្ញាណខាងលើជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កូនបំណុលនៃការអនុវត្តដោយ បានធ្វើកិច្ចសន្យាហ៊ីប៉ូតែកតាមទម្រង់យថាភូត និងចុះបញ្ជីរួចហើយផងដែរ និងបានបញ្ជាក់ថា ប្រសិនបើមិនសង នឹងសងការខូចខាតឱ្យម្ចាស់បំណុល ហើយប្រសិនបើឡើងតុលាការ បន្ទុកទាំងនោះជារបស់អ្នកដែលបំពានកិច្ចសន្យា ប៉ុន្តែ កូនបំណុលមិនបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន (០៧-១២-២០១២) ហេតុនេះម្ចាស់- បំណុលហ៊ីប៉ូតែកត្រូវលក់ដោយបង្ខំនូវអចលនវត្ថុហ៊ីប៉ូតែកដោយបង្ខំតាមផ្លូវតុលាការ ដើម្បីយកប្រាក់មកសងសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានអាទិភាព។

សេចក្តីដូចបានជម្រាបជូនខាងលើ សូម **ឯកឧត្តមប្រធាន** ចាប់ផ្តើមលក់ដោយបង្ខំនូវអចលនវត្ថុដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនបំណុល ដោយក្តីអនុគ្រោះ។

សូម **ឯកឧត្តមប្រធាន** ទទួលនូវសេចក្តីគោរពដ៏ជ្រាលជ្រៅអំពីខ្ញុំ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២

មេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិរបស់ម្ចាស់បំណុល

<u>ឯកសារភ្ជាប់ (ច្បាប់ដើម)</u>

១- លិខិតប្រគល់សិទ្ធិតំណាងដោយអាណត្តិ
២- លិខិតអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ
៣- ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៃសៀវភៅចុះបញ្ជី

មេធាវី **អ៊ីវ ប៉ូលី**

គំនូសបង្ហាញអំពីលំហូរនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុ (ឯកសារភ្ជាប់)

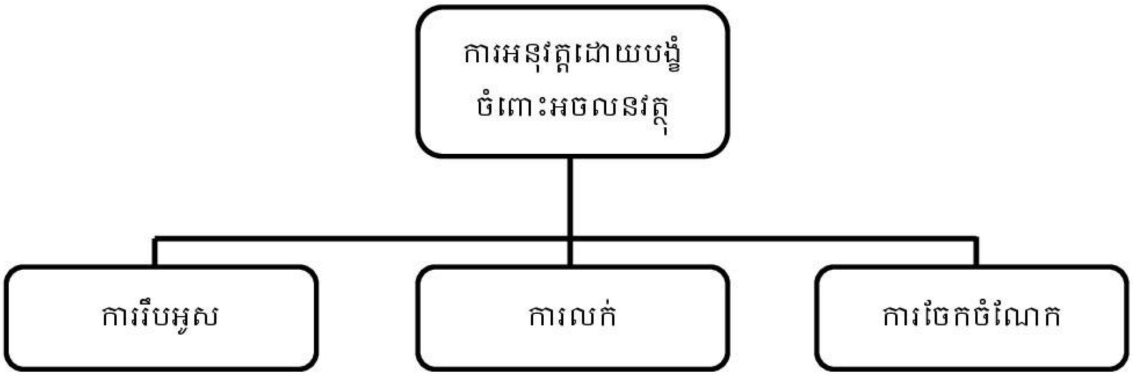

២. សិទ្ធិដែលបន្តអត្ថិភាព និងសិទ្ធិដែលរលត់ក្រោយការលក់

ការលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុនៃសិទ្ធិប្រាតិភោគ ប្រសិនបើមានបន្ទុកដូចជា សិទ្ធិប្រាតិភោគប្រត្យក្ស សិទ្ធិប្រត្យក្សប្រើប្រាស់-អាស្រ័យផល ជាអាទិ៍ ដែលបានកើតឡើងនៅពេលក្រោយ នៅតែបន្តអត្ថិភាពក្រោយការលក់ នាំឱ្យមានការខូចខាតដល់សិទ្ធិរបស់ម្ចាស់បំណុលហើយប៉ុន្តែក ហេតុនេះលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការបន្តអត្ថិភាព ឬការរលត់ ឬបាត់បង់អានុភាពអាស្រ័យទៅលើការតតាំងនឹង ហើយប៉ុន្តែករបស់ម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត នាំឱ្យការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ សិទ្ធិប្រាតិភោគប្រត្យក្សលើអចលនវត្ថុ សិទ្ធិប្រត្យក្សប្រើប្រាស់-អាស្រ័យផល សិទ្ធិជួលអចលនវត្ថុត្រូវបន្តអត្ថិភាពក្រោយការលក់ដោយបង្ខំ **(មាត្រា ៥១០ កថាខណ្ឌទី ១ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)** ហើយសិទ្ធិផ្សេងទៀត ដែលភ្ជាប់នឹងអចលនវត្ថុត្រូវរលត់ដោយការលក់ដោយបង្ខំ **(មាត្រា ៥១០ កថាខណ្ឌ ទី ២ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)**។

គោលការណ៍ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការទាំងនេះមាន ០២ (ពីរ) គឺគោលការណ៍ទទួលបន្ត និងគោលការណ៍ លុបចោល ហើយនៅក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជាគឺជ្រើសរើសយកគោលការណ៍ទទួលបន្ត ហេតុនេះលទ្ធផលនៃការលក់ ត្រូវគោរពតាមគោលការណ៍ទទួលបន្ត។

៣. ទសាលភាពនៃម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលចំណែក

ម្ចាស់បំណុលដែលបានដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តដោយបង្ខំ ម្ចាស់បំណុលដែលបានទាមទារឱ្យចែកចំណែក ម្ចាស់បំណុលដែលបានចុះបញ្ជីអំពីការរឹបអូស ម្ចាស់បំណុលដែលត្រូវទទួលចំណែកពីប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ដោយបង្ខំ ដើម្បីអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគ ម្ចាស់សិទ្ធិប្រាតិភោគដែលរលត់ក្រោយការលក់ គឺជាបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិចូលចែកចំណែក **(មាត្រា ៥១៩ និងមាត្រា ៥៥៣ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី)**។

ករណីនេះ ម្ចាស់បំណុលដែលប្រាតិភោគរបស់ខ្លួនត្រូវរលត់ អាចទទួលបានចំណែក ដោយមិនចាំបាច់ធ្វើការទាមទារឱ្យចែកចំណែកនោះទេ ដោយតុលាការអាចដោស់តឿនឱ្យម្ចាស់បំណុលប្រភេទនេះមកទទួលចំណែករបស់ខ្លួន ទៅតាមកាលបរិច្ឆេទ និងការអនុវត្តចែកចំណែក។

៤. ករណីសិក្សា

X ជាកូនបំណុលដែលបានយកដីរបស់ខ្លួនមកដាក់ប្រាតិភោគ ដោយដីនោះមានតម្លៃ US$ ៩,០០០ (ប្រាំបួនពាន់) ដុល្លារអាមេរិក ខណៈពេលដែលមាន៖

A ជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី ១ និងសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានាមានចំនួន ៥,០០០ (ប្រាំពាន់) ដុល្លារអាមេរិក

B ជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី ២ និងសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានាមានចំនួន ៣,០០០ (បីពាន់) ដុល្លារអាមេរិក

C ជាម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកលំដាប់ទី ៣ និងសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានាមានចំនួន ២,០០០ (ពីរពាន់) ដុល្លារអាមេរិក

X ៖ កូនបំណុលនៃការអនុវត្ត, D ៖ អ្នកទិញ, V ៖ តម្លៃលក់៖ ៩,០០០ (ប្រាំបួនពាន់) ដុល្លារអាមេរិក

ករណីទី ១៖ A ដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែក នាំឱ្យហ៊ីប៉ូតែកដែលមានលំដាប់ទាបជាងនឹងរលត់ បន្ទាប់មក ប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ដោយបង្ខំនឹងយកមកសង A ហើយនៅសល់ត្រូវបែងចែកទៅឱ្យអ្នកដែលមានលំដាប់ ហ៊ីប៉ូតែកបន្តបន្ទាប់គ្នា មានន័យថា A បាន ៥,០០០ (ប្រាំពាន់) ដុល្លារអាមេរិក, B បាន ៣,០០០ (បីពាន់) ដុល្លារ អាមេរិក ប៉ុន្តែ C បានតែ ១,០០០ (មួយពាន់) ដុល្លារអាមេរិក ប៉ុណ្ណោះ រីឯ ១,០០០ (មួយពាន់) ដុល្លារអាមេរិក ទៀត គឺជាសិទ្ធិលើបំណុលធម្មតា (មាត្រា ៥១០, មាត្រា ៨៣១ មាត្រា ៨៤៩ និងមាត្រា ៥១៩ នៃក្រមនីតិវិធី រដ្ឋប្បវេណី-**គោលការណ៍ទទួលបន្ត**)។

ករណីទី ២៖ B ដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែក នាំឱ្យហ៊ីប៉ូតែកដែលមានលំដាប់ទាបជាងនឹងរលត់ ប៉ុន្តែហ៊ីប៉ូតែក របស់ A មិនរលត់នោះទេ។ បន្ទាប់មក ប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ដោយបង្ខំនឹងយកមកសង B ហើយនៅសល់ត្រូវ បែងចែកទៅឱ្យអ្នកដែលមានលំដាប់ហ៊ីប៉ូតែកបន្តបន្ទាប់គ្នា។ ដោយហេតុថា ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីទទួលស្គាល់គោល- ការណ៍ទទួលបន្ត ហេតុនេះ តុលាការអនុវត្ត ត្រូវវាយតម្លៃអចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំដោយរក្សា ទុកនូវបន្ទុក នាំឱ្យអចលនវត្ថុនេះមានតម្លៃតែ ៤,០០០ (បួនពាន់) ដុល្លារអាមេរិក ប៉ុណ្ណោះ ដោយត្រូវភ្ជាប់បន្ទុកចំនួន ៥,០០០ (ប្រាំពាន់) ដុល្លារអាមេរិក ជាការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកទិញ មានន័យថា B បាន ៣,០០០ (បីពាន់) ដុល្លារ អាមេរិក, C បាន ១,០០០ (មួយពាន់) ដុល្លារអាមេរិក ហើយប្រាក់នៅសល់ចំនួន ១,០០០ (មួយពាន់) ដុល្លារអាមេរិក របស់ C គឺជាសិទិលើបំណុលធម្មតា ដោយ D ត្រូវភ្ជាប់បន្ទុក ៥,០០០ (ប្រាំពាន់) ដុល្លារអាមេរិក ពីព្រោះសិទ្ធិលើបំណុល និងហ៊ីប៉ូតែករបស់ A នៅតែបន្តអត្ថិភាព (មាត្រា ៥១០, មាត្រា ៨៣១ មាត្រា ៨៤៩ និងមាត្រា ៥១៩ នៃ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី-**គោលការណ៍ទទួលបន្ត និងសិទ្ធិរបស់អ្នកដែលមានលក្ខខណ្ឌតាំងមិនរលត់ក្រោយការលក់**)។

ករណីទី ៣៖ C ដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែក នាំឱ្យហ៊ីប៉ូតែករបស់គាត់រលត់ ដោយហេតុថា ហ៊ីប៉ូតែកផ្សេងទៀតមានលំដាប់ខ្ពស់ជាងហ៊ីប៉ូតែករបស់ C។ បន្ទាប់មកប្រាក់ វិធាននៃការវាយតម្លៃ គោល

ការណ៍ទទួលបន្ត និងសិទ្ធិ របស់អ្នកដែលមានលក្ខខណ្ឌតតាំងមិនិរលត់ក្រោយការលក់ នាំឱ្យតម្លៃលក់អចលនវត្ថុគឺ ១,០០០ (មួយពាន់) ដុល្លារ អាមេរិក ត្រូវសងទៅឱ្យ C ហើយនៅសល់ ១,០០០ (មួយពាន់) ដុល្លារអាមេរិកទៀត គឺជាសិទ្ធិលើបំណុលធម្មតា ដោយអ្នកទិញ D ត្រូវភ្ជាប់នូវបន្ទុក ៨,០០០ (ប្រាំបីពាន់) ដុល្លារអាមេរិក ដោយហេតុថា សិទ្ធិលើបំណុល និងហ៊ីប៉ូតែក របស់ A និង B នៅតែបន្តអត្ថិភាពក្រោយការលក់។

និយាយជារួម ទោះបីជា A, B ឬ C ជាអ្នកដាក់ពាក្យសុំអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគក៏ដោយ ក៏លទ្ធផលនៅតែ ដដែល ដោយហេតុថា លំដាប់ហ៊ីប៉ូតែក គឺអាទិភាពរបស់ម្ចាស់សិទ្ធិត្រូវបានគណនាដោយលំដាប់ពេលវេលានៃការចុះបញ្ជី (មាត្រា៨៥១ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី) ហើយសិទ្ធិរបស់អ្នកដែលមានលក្ខខណ្ឌតតាំងនឹងម្ចាស់បំណុលនៃការអនុវត្ត គឺមិនរលត់ក្រោយការលក់នោះទេ (មាត្រា ៥១០ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី) និងការអនុវត្តគោលការណ៍ទទួលបន្ត។/

ការអនុវត្តសិទ្ធិប្រាតិភោគចំពោះអចលនវត្ថុ

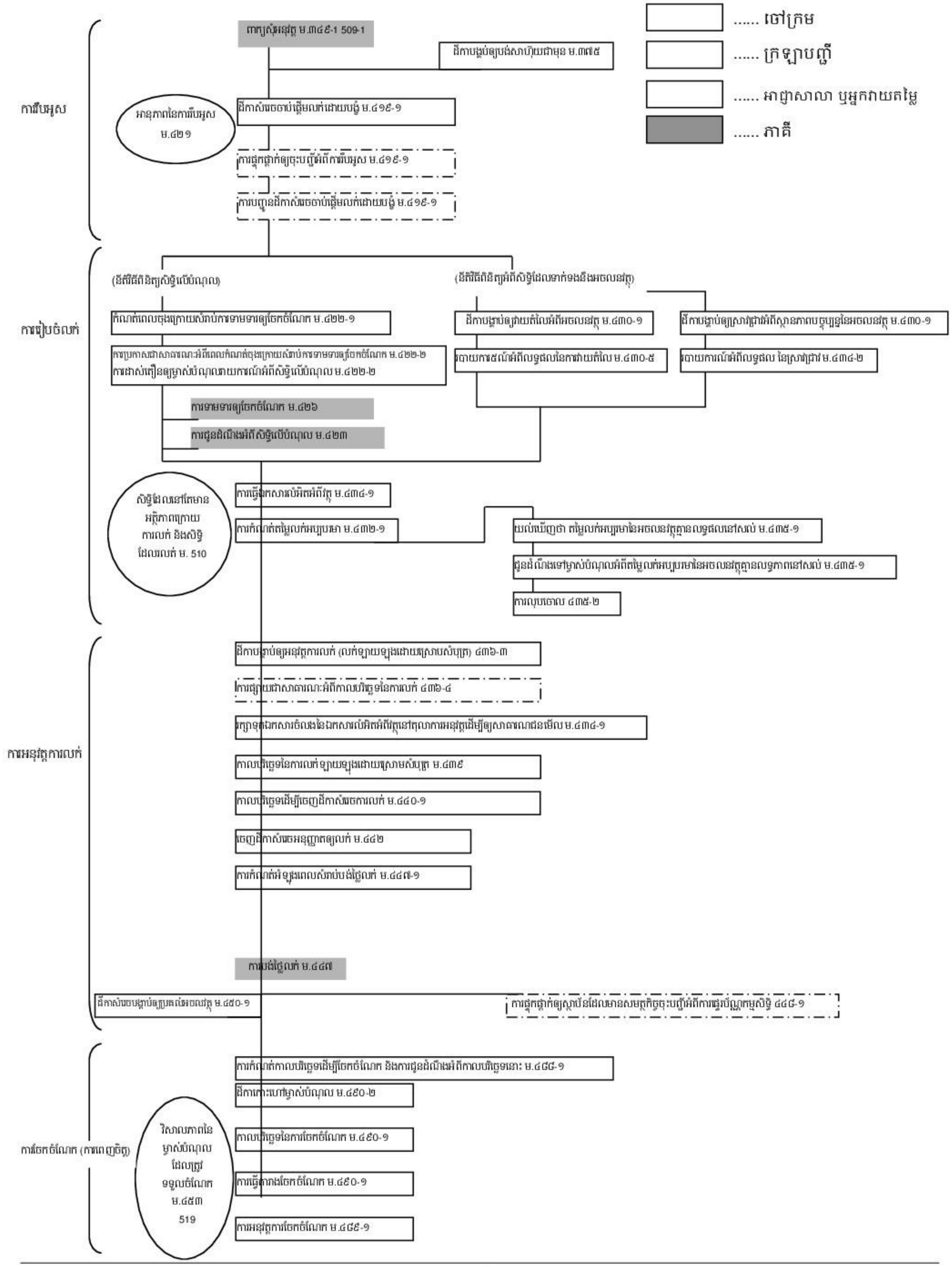

គណៈមេធាវីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
សិក្ខាសាលាស្តីពី "**ការដាក់ធានា និង ហ៊ីប៉ូតែក**"
ថ្ងៃទី ២១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៣
ទីប្រឹក្សាច្បាប់នៃគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធច្បាប់ និង តុលាការ

➢ **ហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត**

១. និយមន័យ

ហ៊ីប៉ូតែកដែលបង្កើតឡើងដើម្បីធានាកាតព្វកិច្ចមិនកំណត់ដែលអាចកើតមានឡើងដោយសារការជួញដូរជានិរន្តរ៍ដែលមានប្រភេទជាកំណត់រវាងម្ចាស់បំណុល និង កូនបំណុល ក្នុងកម្រិតនៃចំនួនអតិបរមាបាន។ (មាត្រា ៨៦៧ កថាខណ្ឌទី ១)

ទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុលមិនកំណត់ ត្រូវកំណត់នៅក្នុងកិច្ចសន្យាបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត។ (មាត្រា ៨៦៧ កថាខណ្ឌទី ២)

ឧទាហរណ៍៖ប្រតិបត្តិការធនាគារ ប្រតិបត្តិការកម្ចីបរិភោគ ប្រតិបត្តិការធានា កិច្ចសន្យាផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈសំណង់ជាបន្តបន្ទាប់ ចុះថ្ងៃទី __ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១៣ ប្រតិបត្តិការលក់ទិញ

២. ការបង្កើត (មាត្រា ៨៨៤)

ការព្រមព្រៀង រវាងម្ចាស់បំណុល និង កូនបំណុល ឬ តតិយជន ដែលយកអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនមកដាក់ជាប្រាតិភោគ

៣. ការតតាំងចំពោះតតិយជន (មាត្រា ៨៨៥)

ក. លិខិតយថាភូត * និង

ខ. ការចុះបញ្ជី

* = លិខិតដែលមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចធ្វើឡើងដើម្បីធ្វើនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី (មាត្រា ៩ ចំនុច ខ នៃច្បាប់ស្តីពីការអនុវត្តក្រមរដ្ឋប្បវេណី) ☞ សូមមើលគំរូ

៤. លក្ខណៈ និង អត្ថប្រយោជន៍ (ភាពខុសគ្នាពីហ៊ីប៉ូតែកធម្មតា)

ហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត គឺជាករណីលើកលែងនៃភាពបន្ទាប់បន្សំនៃសិទ្ធិប្រាតិភោគប្រត្យក្ស និង ភាពទៅជាមួយគ្នានៃសិទ្ធិប្រាតិភោគប្រត្យក្ស (មាត្រា ៧៦៩ កថាខណ្ឌទី ៥ និង មាត្រា ៧៧០ កថាខណ្ឌទី ២)។ ឧទាហរណ៍ បុគ្គលដែលទទួលសិទ្ធិលើបំណុលពីម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកដើម្បី

ធានាបំណុលអណ្តែតនៅមុនពេលប្រាក់ដើមត្រូវបានកំណត់ជាស្ថាពរ មិនអាចអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែតចំពោះសិទ្ធិលើបំណុលនោះបានទេ។ (មាត្រា ៨៧២ កថាខណ្ឌទី ១)

ហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែតមានប្រយោជន៍ដើម្បីធានាសិទ្ធិលើបំណុលច្រើនដែលកើតមានឡើងដោយសារការជួញដូរជានិរន្តរ៍ដែលមានប្រភេទជាកំណត់ ដោយសន្សំសំចៃពេលវេលា កំលាំងពលកម្ម និង សោហ៊ុយសម្រាប់ការចុះបញ្ជី។ លើសពីនេះទៅទៀត ម្ចាស់បំណុលអាចរក្សាលំដាប់ហ៊ីប៉ូតែកបាន។

៥. ទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា (មាត្រា ៨៦៨)

ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត អាចអនុវត្តហ៊ីប៉ូតែកនោះ ក្នុងកម្រិតនៃចំនួនអតិបរមាបាន ចំពោះប្រាក់ដើមដែលបានកំណត់ជាស្ថាពរ ការប្រាក់ និងផលលាភផ្សេង និង សំណងការខូចខាតទាំងអស់ដែលបានកើតឡើង ដោយសារការមិនអនុវត្តកាតព្វកិច្ច។ (មាត្រា ៨៦៨)

សូមប្រៀបធៀបជាមួយ ហ៊ីប៉ូតែកធម្មតា ⟶ ត្រឹមតែពីរឆ្នាំចុងក្រោយប៉ុណ្ណោះ (មាត្រា ៨៥២ កថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២)

៦. ការកែប្រែទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា និង ចំនួនអតិបរមា (មាត្រា ៨៦៩ និង មាត្រា ៨៧០)

ទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា អាចត្រូវបានកែប្រែតាមការព្រមព្រៀងបាន រហូតដល់ពេលដែលប្រាក់ដើមត្រូវបានកំណត់ជាស្ថាពរ ដោយពុំចាំបាច់ទទួលការយល់ព្រមពីតតិយជន ឯទៀតឡើយ (មាត្រា ៨៦៩ កថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២)។ ការកែប្រែ ត្រូវចុះបញ្ជីនៅមុនពេលប្រាក់ដើមត្រូវបានកំណត់ជាស្ថាពរ (មាត្រា ៨៦៩ កថាខណ្ឌទី ៣)។

ឧទាហរណ៍៖ ប្រតិបត្តិការកម្ចីបរិភោគ ⟶ ប្រតិបត្តិការធនាគារ

ចំនួនអតិបរមា អាចកែប្រែបានតាមការព្រមព្រៀង ដោយទទួលការយល់ព្រមពីសំណាក់ជនដែលមានទំនាក់ទំនងនឹងផលប្រយោជន៍ (មាត្រា ៨៧០ កថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២)។ (ឧទាហរណ៍៖ ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកដែលមានលំដាប់ទាបជាង)

ដើម្បីតតាំងជាមួយនឹងតតិយជនក្រៅពីជនដែលមានទំនាក់ទំនងនឹងផលប្រយោជន៍ គឺតម្រូវឲ្យមានការចុះបញ្ជី (មាត្រា ៨៧០ កថាខណ្ឌទី ៣)។

៧. ការកំណត់ប្រាក់ដើមជាស្ថាពរ

ក. អត្ថន័យ

ដើម្បីកំណត់ជាស្ថាពរនូវប្រាក់ដើមដែលត្រូវបានធានាដោយហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត។

ខ. កាលបរិច្ឆេទដែលប្រាក់ដើមត្រូវបានកំណត់ជាស្ថាពរ (មាត្រា ៨៧១)

គូភាគីអាចកំណត់ ឬ ប្តូរកាលបរិច្ឆេទដែលប្រាក់ដើមត្រូវបានកំណត់ជាស្ថាពរ ដោយពុំចាំបាច់ទទួលការយល់ព្រមពីតតិយជនឯទៀតឡើយ។ (មាត្រា ៨៧១ កថាខណ្ឌទី ១ និង ទី ២)

កាលបរិច្ឆេទត្រូវស្ថិតនៅក្នុងអំឡុងពេល ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានកំណត់ ឬ ប្តូរកាលបរិច្ឆេទនោះ។ (មាត្រា ៨៧១ កថាខណ្ឌទី ៣)

ការប្តូរកាលបរិច្ឆេទ ត្រូវចុះបញ្ជីនៅមុនកាលបរិច្ឆេទនោះ។ (មាត្រា ៨៧១ កថាខណ្ឌទី ៤)

គ. ការទាមទារឲ្យកំណត់ប្រាក់ដើមជាស្ថាពរ (មាត្រា ៨៨៤)

អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត អាចទាមទារឲ្យកំណត់ប្រាក់ដើមដែលត្រូវបានធានាជាស្ថាពរបាន ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម លុះត្រាតែកាលបរិច្ឆេទដែលប្រាក់ដើមត្រូវបានកំណត់ជាស្ថាពរ ត្រូវបានកំណត់៖

១. បើអំឡុងពេល ៣ (បី) ឆ្នាំ បានកន្លងហួស គិតចាប់ពីពេលដែលបានបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត (មាត្រា ៨៨៤ កថាខណ្ឌទី ១)

២. បើប្រាក់ដើមដែលត្រូវបានធានាលែងកើតមានទៀត ដោយសារការផ្លាស់ប្តូរទំហំនៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលត្រូវបានធានា ការបញ្ចប់ការជួញដូរ ឬ ហេតុផ្សេងទៀត (មាត្រា ៨៨៤ កថាខណ្ឌទី ២)

ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត អាចទាមទារឲ្យកំណត់ប្រាក់ដើមដែលត្រូវបានធានាជាស្ថាពរនៅពេលណាក៏បាន លុះត្រាតែកាលបរិច្ឆេទដែលប្រាក់ដើមត្រូវបានកំណត់ជាស្ថាពរត្រូវបានកំណត់។ (មាត្រា ៨៨៤ កថាខណ្ឌទី ៣)

បើមានការទាមទារខាងលើនេះ ប្រាក់ដើមដែលត្រូវបានធានា ត្រូវកំណត់ជាស្ថាពរ នៅពេលដែលអំឡុងពេល ២ (ពីរ) សប្តាហ៍ បានកន្លងផុត គិតចាប់ពីពេលទាមទារនោះ។ (មាត្រា ៨៨៤ កថាខណ្ឌទី ៤)

ឃ. ហេតុដែលនាំឲ្យកំណត់ប្រាក់ដើមជាស្ថាពរ (មាត្រា ៨៨៥)

ប្រាក់ដើមត្រូវបានកំណត់ជាស្វ័យប្រវត្តិ ក្នុងករណីដូចខាងក្រោមនេះ៖

១. ពាក្យសុំលក់ដោយបង្ខំចំពោះអចលនវត្ថុហ៊ីប៉ូតែក ដោយម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត

២. ការរឹបអូសដោយយោងតាមការចាត់ចែងចំពោះពន្ធគឹងទារ ចំពោះអចលនវត្ថុហ៊ីប៉ូតែក ដោយម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត

៣. អំឡុងពេល ២ (ពីរ) សប្តាហ៍កន្លងហួស ចាប់ពីពេលដែលម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត បានដឹងអំពីការចាប់ផ្តើមនីតិវិធីនៃការលក់ដោយបង្ខំ ឬ ការរឹបអូសដោយយោងតាមការចាត់ចែងចំពោះពន្ធតឹងទារ ចំពោះអចលនវត្ថុហ៊ីប៉ូតែក

៤. សេចក្តីប្រកាសអំពីធនក្ស័យរបស់កូនបំណុល ឬ អ្នកបង្កើតហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត

៨. ហ៊ីប៉ូតែករួមដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត (មាត្រា ៨៨១)

ក. អត្ថន័យ និង លក្ខខណ្ឌ

នេះជាករណីដែលបានចុះបញ្ជីអំពីការណ៍ដែលហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត ត្រូវបានបង្កើតលើអចលនវត្ថុច្រើនដើម្បីធានាសិទ្ធិលើបំណុលតែមួយ ព្រមគ្នានឹងពេលបង្កើត។

ខ. អានុភាព

មាត្រា ៨៥៧ និង មាត្រា ៨៥៨ ត្រូវយកមកអនុវត្ត។ មានន័យថា ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត អាចទទួលបានប្រាក់ថ្លៃលក់នៃអចលនវត្ថុមួយ ឬ ច្រើន ក្នុងកម្រិតនៃចំនួនអតិបរមាសរុបបាន។

ឧទាហរណ៍៖ ចំនួនអតិបរមា ១.០០០ ដុល្លារ

ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែករួមដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត អាចទទួលបានប្រាក់ថ្លៃលក់នៃដីមួយកន្លែង ឬ ច្រើនកន្លែង ក្នុងកម្រិត ១.០០០ ដុល្លារបាន។

៩. ហ៊ីប៉ូតែកតម្រួតដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត (មាត្រា ៨៨៣)

ក. អត្ថន័យ និង លក្ខខណ្ឌ

នេះជាករណីដែលហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែតត្រូវបានបង្កើតឡើងលើអចលនវត្ថុចំនួនបីបួនដើម្បីធានាសិទ្ធិលើបំណុលតែមួយ ប៉ុន្តែវាមិនអាចចុះបញ្ជីព្រមគ្នានឹងពេលបង្កើតបានទេ។

ខ. អានុភាព

ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត អាចអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួនចំពោះប្រាក់ថ្លៃលក់នៃអចលនវត្ថុនីមួយៗ រហូតដល់ចំនួនអតិបរមានីមួយៗបាន។

ឧទាហរណ៍៖ ចំនួនអតិបរមា ១.០០០ ដុល្លារ

ម្ចាស់បំណុលហ៊ីប៉ូតែកតម្រួតដើម្បីធានាបំណុលអណ្តែត អាចទទួលបានប្រាក់ថ្លៃលក់នៃដីនីមួយៗ រហូតដល់ ១.០០០ដុល្លារបាន។

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ©